

Bruxelles, den 17.9.2020
SWD(2020) 177 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030

Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne

{COM(2020) 562 final} - {SEC(2020) 301 final} - {SWD(2020) 176 final} -
{SWD(2020) 178 final}

DA

DA

Resumé
Konsekvensanalyse af meddelelsen "Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne"
A. Behov for handling
Hvad er problemstillingen, og hvorfor er det en problemstilling på EU-plan?
EU har vedtaget et mål om at blive klimaneutral inden 2050, dvs. at reducere sine nettoemissioner af drivhusgasser til nul. Det nuværende klimamål for 2030 om at nedbringe drivhusgasemissionerne med mindst 40 % samt lovgivningen om klima, energi og transport blev vedtaget med henblik på at reducere drivhusgasemissionerne med mindst 80 % inden 2050. De nuværende klimaambitioner for 2030, der omfatter både mål og lovgivning, risikerer derfor at skabe incitamentet til beslutninger fra politiske beslutningstagere, investorer og borgere, der kan fastlåse EU's emissionstendenser på en måde, der er uforenelig med opnåelsen af klimaneutralitet inden 2050.
Hvad skal der opnås?
Det første overordnede mål med dette initiativ er at hæve EU's mål for reduktion af drivhusgasemissioner for 2030 til mellem 50 % og 55 % senest i 2030 sammenlignet med 1990 og at ændre forslaget til klimalov i overensstemmelse hermed. Dette vil udstikke en afbalanceret og troværdig kurs for EU med henblik på at nå målet om klimaneutralitet senest i 2050 og give interessenterne større forudsigelighed. Det andet overordnede mål med dette initiativ er at bane vejen for den nødvendige tilpasning af klima- og energilovgivningen, som spiller en central rolle i dekarboniseringen af den europæiske økonomi, herunder fastlæggelse af den fremtidige rolle for og anvendelse af CO ₂ -prissætning og dens samspil med andre politikker.
Hvad er merværdien ved foranstaltninger på EU-plan (nærhedsprincippet)?
En koordineret EU-indsats kan effektivt supplere og styrke nationale og lokale foranstaltninger samt fordelene ved EU's indre marked. En styrkelse af klimaambitioner kræver politiske reaktioner på mange områder. Virkningerne af sådanne ambitioner og de dertil knyttede politikker for vækst og jobskabelse, rimelighed og omkostningseffektivitet er eksempler på aspekter, der med fordel kan behandles på EU-plan. Klimaændringer er et grænseoverskridende problem, og EU's indsats er vigtig for at fremme den globale indsats.
B. Løsninger
Hvilke forskellige muligheder er der for at nå målene? Foretrækkes en bestemt løsning frem for andre? I benægtende fald hvorfor?
Konsekvensanalysen bekræfter, at en ambition om at reducere drivhusgasemissionerne med mellem 50 % og 55 % kan realiseres på en ansvarlig og socialt retfærdig måde, at den kan anspore til bæredygtig økonomisk vækst og beskæftigelse samt fremskynde omstillingen til ren energi, navnlig når den kombineres med passende politikker og brugen af CO ₂ -indtægter. De økonomiske risici ved en forøgelse af ambitionen om reduktion af drivhusgasemissionerne til 55 % er begrænsede, samtidig med at den øger sikkerheden for investorerne og mindsker risikoen for fastlåsnings i CO ₂ -intensive teknologier og medfører betydelige samlede miljøfordele. Konsekvensanalysen bekræfter, at et højere ambitionsniveau vil kræve en revision af mange af EU's politiske instrumenter med henblik på gennemførelsen. I konsekvensanalysen ser man især fordele ved at anvende en bred vifte af politiske instrumenter, herunder

CO₂-prissætning og øgede reguleringspolitiske ambitioner, der er specifikke for energi- og transportsektoren, og det fremgår tydeligt, at der ikke findes ét enkelt politisk instrument, der giver mulighed for at nå alle de mål, der indgår i analysen.

Hvad er de forskellige interessenters holdning? Hvem støtter hvilken løsning?

Et stort flertal af de offentlige hørings svar tilsluttede sig de mest ambitiøse løsningsmodeller vedrørende klima, vedvarende energi og energieffektivitet. Næsten 80 % af respondenterne i den offentlige høring gav udtryk for, at reduktionsmålet for drivhusgasemissioner bør øges til mindst 55 %, og som følge heraf gav næsten 70 % udtryk for, at det nuværende mål for vedvarende energi bør øges til en andel på over 40 %, og mere end 60 % af de adspurgte foretrak et mål for forbedring af energieffektiviteten (primær og endelig) på over 40 %. Ikke desto mindre var svarene fra især erhvervs sammenslutninger mere ligeligt fordelt på de forskellige ambitionsniveauer. Den offentlige høring understregede i det store og hele, at der er behov for yderligere reguleringspolitikker, der ledsager eventuelle initiativer med CO₂-prissætning.

C. Den foretrukne løsnings virkninger

Hvilke fordele er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes — ellers fordelene ved de vigtigste af de mulige løsninger)?

Den største fordel er, at udviklingen hen imod klimaneutralitet senest i 2050 ved hjælp af emissionsreduktioner ikke forsinkes, hvilket øger sikkerheden for investorerne og mindsker risikoen for fastlåsnings i kulstofintensive teknologier. Investeringer i en lavemissionsøkonomi kan anspore til økonomisk vækst og beskæftigelse, fremskynde omstillingen til ren energi og spille en rolle i den grønne genopretning efter covid-19-krisen. Instrumenter til CO₂-prissætning kan generere indtægter, der kan genanvendes til grønne investeringer og lavere forvridende skatter såsom skat på arbejde, hvilket kan anspore til økonomisk vækst og beskæftigelse. Energieffektivitet og vedvarende energi vil blive anvendt i langt højere grad, og derfor vil energisystemet blive mere sikkert og mindre afhængigt af import med besparelser på import af fossile brændstoffer i en størrelsesorden på 325 mia. EUR og 375 mia. EUR i perioden 2021-2030. Energieffektivitet og udbredelse af vedvarende energi vil bidrage til at beskytte forbrugerne mod virkningen af stigende energipriser. Følgerne af luftforureningen vil reduceres med over 60 % i forhold til 2015-niveauet i 2030 ved det højeste mål for reduktion af drivhusgasser. EU's sektor for arealanvendelse vil kunne opleve mere bæredygtig forvaltning, der skaber øgede incitamenter til skovrejsning og genopretning af forringede områder for at vende nedgangen i EU's naturlige kulstofdræn.

Hvilke omkostninger er forbundet med den foretrukne løsning (om nogen, eller de vigtigste)?

Stigningerne i omkostningerne til energisystemer er meget begrænsede, fra 10,6 % af BNP i 2015 til omkring 11 % i 2030. De årlige gennemsnitlige investeringer i energisystemet, herunder transport, skal øges med 312 mia. EUR i perioden 2021-2030 i forhold til perioden 2011-2020 for at opnå en reduktion af drivhusgasemissionerne på 50 % og med omkring 350 mia. EUR for at opnå en reduktion af drivhusgasemissionerne på 55 %. Både systemomkostningerne og investeringsbehovene afhænger af de politiske løsningsmodeller, der gennemføres, men variationerne er ret begrænsede. Investeringerne tilbagebetales i vid udstrækning over tid gennem lavere brændstofomkostninger, men det bliver en betydelig udfordring at mobilisere finansiering i det påkrævede omfang inden 2030. Covid-19-krisen har ikke ændret denne udfordring, da den ikke reducerer omfanget af de nødvendige strukturinvesteringer frem mod udgangen af årtiet. Dette understreger betydningen af en genopretningsplan med fokus på grønne investeringer i fysisk og menneskelig infrastruktur. Analysen viser, at andelen af energirelaterede udgifter i husholdningernes budgetter kun stiger lidt, når målet for drivhusgasemissioner øges, men man bør være opmærksom på asymmetriske virkninger. For husholdninger med lave indkomster udgør energiudgifterne en større andel af indkomsten, og de vil blive hårdere ramt af omstillingen.

Kulstofindtægterne kan anvendes til at finansiere politikker, der reducerer de negative fordelingseffekter (f.eks. gennem målrettet støtte til investeringer i energieffektivitet eller overførsler til husholdninger med lave indkomster). Målrettet genanvendelse af indtægterne fra CO₂-prissætning kan faktisk vende de forventede negative virkninger.

Hvilke virkninger er der for SMV'er og konkurrenceevnen?

Virkningerne på EU's overordnede konkurrenceevne er positive, idet man forbedrer energieffektiviteten og cirkulariteten samt fremmer innovation. EU drager fordel ved at være først ude i den globale indsats mod klimaforandringer. Gratis kvotetildeling under EU's emissionshandelssystem kan stadig bidrage til at forebygge kulstoflækage, men andre foranstaltninger overvejes også. SMV'er ventes at spille en central rolle i omstillingen, navnlig som kilde til innovation inden for alle økonomiske sektorer.

Vil der være væsentlige virkninger for de nationale budgetter og myndigheder?

De fordelingsmæssige konsekvenser på medlemsstatsniveau vil blive vurderet med specifikke lovgivningsforslag, der vil følge med 2030-klimamålplanen.

Vil den foretrukne løsning få andre væsentlige virkninger?

EU's indsats kan ikke alene levere de krævede globale emissionsreduktioner, men EU har taget udfordringen op og vil vise vores partnere, at et øget klimaambitionsniveau, økonomisk velstand og bæredygtig vækst kan gå hånd i hånd. Den næste store FN-klimakonference i Glasgow i 2021 bliver vigtig i denne sammenhæng. Parterne forventes at ajourføre deres bidrag til Parisaftalen (FN's klimaaftale).

Proportionalitet?

Den foreslåede foranstaltning står i et rimeligt forhold til målet om at opnå CO₂-neutralitet i 2050.

D. Opfølgning

Hvornår vil foranstaltningen blive taget op til fornyet overvejelse?

EU's klima- og energilovgivning indeholder en omfattende ramme, der skal gøre det muligt at følge fremskridtene i retning af at nå EU's mål og revidere politikkerne. Den overordnede ramme er fastsat i klimalovgivningen, og de detaljerede overvågnings- og rapporteringsrammer findes i forordningen om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen. Fremskridtene vurderes hvert femte år i overensstemmelse med den globale statusopgørelse i henhold til Parisaftalen.